

Marea de sticlă

Pe marea aceea de sticlă, martirii cei biruitori,
Ei cîntă cîntarea de laudă, deasupra de stele și nori.
Ei cîntă cîntarea lui Moise și-a Mielului care-a învins,
A lor alăute răsună, și flăcări de foc s-au aprins.

Cor:

O mie de ani, o mie de ani,
Cu Domnul Isus ei cu toți vor domni.
O mie de ani, o mie de ani,
Iar după aceea în veci vor trăi.

Sfîrșitul e-aproape să vină, spun semnele care s-au scris;
Cu fiara aceea haină ce vine de jos din abis.
Ea poartă un nume de taină, dar cei înțelepți îl vor ști,
Ce scrie pe frunte, pe haină, și sfinții o vor birui.

Prin ea va domni anticristul, și omul cel nelegiuit,
Dar iată căci vine sfîrșitul, și răul va fi nimic.
Ferice de cine așteaptă, și rabdă, și nu va primi
Nici semnul, nici numele fiarei, căci el cu Christos va domni.

Ei nu au voit să primească, pe mîină sau pe fruntea lor,
Nici semnul, nici numele fiarei, știindu-l că e-nșelător.
Mai bine au vrut ca să moară, să sufere chinul cumplit,
Decît să se-nchine la fiară, la omul cel nelegiuit.

Amin